

VICE-POSTULATIE VAN HET OPUS DEI IN NEDERLAND
Jan Luykenstraat 52 - 1071 CS AMSTERDAM
Tel. : 020-671 58 37
Eindverantwoordelijke : C. van der Ploeg, pr.

Dit Informatiebulletin wordt uitgegeven met kerkelijke goedkeuring van de Congregatie voor de Heiligverklaringen.

 Printed in Belgium, 1995.

De zalige
JOSEMARÍA ESCRIVÁ
Stichter van het Opus Dei

INFORMATIEBULLETIN Nr. 15. AMSTERDAM

De zalige Josemaría Escrivá de Balaguer werd op 9 januari 1902 in Barbastro (Spanje) geboren. Op 28 maart 1925 werd hij te Zaragoza tot priester gewijd.

Op 2 oktober 1928 stichtte hij in Madrid, door God geïnspireerd, het Opus Dei, dat voor de gelovigen een nieuwe weg heeft geopend van heiliging middenin de wereld door middel van de uitoefening van het gewone beroepswerk en in de vervulling van de persoonlijke plichten in gezin en maatschappij. Zo is het Opus Dei als een zuurdesem van intens christelijk leven in alle milieus. Op 14 februari 1930 begreep de zalige Josemaría Escrivá, met de genade van God, dat het Opus ook zijn apostolaat zou moeten ontwikkelen onder vrouwen; en op 14 februari 1943 stichtte hij het Priesterlijk Genootschap van het Heilig Kruis, onscheidbaar verbonden met het Opus Dei. Op 16 juni 1950 ontving het Opus Dei de definitieve goedkeuring van de Heilige Stoel; en op 28 november 1982 werd het opgericht als personele prelatuur, welke de kerkrechtelijke vorm was die door de zalige Josemaría Escrivá was gewenst en voorzien.

Met voortdurend gebed en boete, met de heldhaftige beoefening van alle deugden, met liefdevolle toewijding aan en een onvermoeibare zorg voor alle zielen en met een ononderbroken en onvoorwaardelijke overgave aan de wil van God, stimuleerde en leidde hij de uitbreiding van het Opus Dei over de hele wereld. Toen hij zijn ziel aan God teruggaf, was het Opus Dei reeds verspreid over de vijf werelddelen en telde meer dan 60.000 leden van 80 nationaliteiten, in dienst van de Kerk met dezelfde geest van verbondenheid met en achting voor de paus en de bisschoppen, die de zalige Josemaría Escrivá zelf altijd had beleefd.

De heilige Mis was de wortel en het middelpunt van zijn innerlijk leven. Hij was er zich diep van bewust dat hij kind van God was en leefde in de voortdurende tegenwoordigheid van de Drieëne God. Dit bracht hem ertoe om zich in alles zo volledig mogelijk te vereenzelvigen met Jezus Christus, een tedere en sterke devotie tot Onze Lieve Vrouw en de heilige Jozef te beleven, een doorlopende en vertrouwde omgang met de heilige Engelbewaarders te zoeken en zaaier van vrede en vreugde te zijn op alle wegen van de aarde.

Herhaaldelijk had de zalige Josemaría Escrivá zijn leven aan God opgedragen voor de Kerk en de paus. De Heer heeft dit offer aanvaard en op 26 juni 1975 gaf hij op heilige wijze zijn ziel terug aan God, in zijn werkkamer te Rome.

Zijn lichaam rust in de Prelaatskerk van Onze Lieve Vrouw van de Vrede — Viale Bruno Buozzi 75, te Rome — voortdurend begeleid door het gebed en de dankbetuigingen van zijn geestelijke dochters en zonen en van ontelbare mensen die door het voorbeeld en de leer van de stichter van het Opus Dei tot God zijn gekomen. Het proces van zijn zalig- en heiligverklaring is op 19 februari 1981 in Rome begonnen. Paus Johannes Paulus II heeft op 9 april 1990 de heldhaftigheid van zijn christelijke deugden vastgesteld en keurde op 6 juli 1991 het decreet goed, waarin het wonderbaarlijk karakter wordt erkend van een genezing, die wordt toegeschreven aan zijn voorspraak. De stichter van het Opus Dei werd te Rome op 17 mei 1992 door Paus Johannes Paulus II zalig verklaard.

Voorpagina : de zalige Josemaría Escrivá. Rome, 13 april 1974.

Theologisch symposium over de leer van de Zalige Josemaría Escrivá

In het jaar dat volgde op de zaligverklaring van de stichter van het Opus Dei werden er over de hele wereld vele initiatieven ontplooid ter herinnering aan deze gebeurtenis die zoveel belangstelling heeft gewekt onder het volk Gods. Het Romeins Atheneum van het Heilig Kruis organiseerde in Rome van 12 tot 14 oktober 1993 een *theologisch symposium* over de leer van de zalige Josemaría Escrivá. Tijdens de drie dagen durende bijeenkomst richtten de sprekers hun aandacht op drie thema's van speciaal belang in de boodschap van de zalige Josemaría Escrivá: de roeping tot heiligheid, het geestelijk leven van de christen en de heiliging van en in de wereld.

Het symposium ving aan met de begroeting door mgr. Alvaro del Portillo, toenmalig prelaat van het Opus Dei en grootkanselier van het Romeins Atheneum van het Heilig Kruis en met de openingsboodschap door kardinaal Joseph Ratzinger, prefect van de Congregatie voor de Geloofsleer.

In de loop van deze dagen brachten professoren afkomstig van de hele wereld het theologisch belang naar voren van een aantal aspecten van de boodschap van de zalige Josemaría. Zij onderstreepten de actualiteit van deze boodschap voor het leven van de Kerk en wezen tegelijkertijd op getrouwheid ervan aan en eigen plaats in het erfgoed van de christelijke spiritualiteit.

Op 14 oktober werden de 500 deelnemers aan het symposium in audiëntie ontvangen door Paus Johannes Paulus II. We nemen hier de woorden op van de rede die de Paus uitsprak tot de deelnemers aan het symposium.

Rome, 14 oktober 1993. Paus Johannes Paulus II richt het woord tot de deelnemers aan het theologisch symposium over de leer van de zalige Josemaría Escrivá.

Toespraak van de Paus

Geliefde broeders en zusters:

1. Het verheugt me u te kunnen ontvangen bij gelegenheid van het theologisch symposium over de leer van de zalige Josemaría Escrivá, dat deze dagen - ruim een jaar na zijn zaligverklaring - gehouden werd in het Romeins Atheneum van het Heilig Kruis.

Ik groet de grootkanselier, mgr. Alvaro del Portillo, en de rector van het Atheneum, mgr. Ignacio Carrasco de Paula; ook groet ik het organiserend comité, de sprekers en u allen die aan deze belangrijke studiebijeenkomst hebt deelgenomen.

2. De geschiedenis van de Kerk en van de wereld ontwikkelt zich onder de werking van de heilige Geest, die, samen met de vrije medewerking van de mens, alle gebeurtenissen leidt tot vervulling van het heilsplan van God de Vader. Een duidelijke manifestatie van deze goddelijke Voorzienigheid is de constante aanwezigheid door de eeuwen heen van mannen en vrouwen die trouw zijn aan Christus en met hun leven en hun boodschap de verschillende tijdperken van de geschiedenis verlichten. Een eminente plaats tussen deze vooraanstaande personen wordt ingenomen door de zalige Josemaría Escrivá, die, zoals op de plechtige dag van zijn zaligverklaring kon worden benadrukt, de wereld heeft herinnerd aan de universele roeping tot heiligheid en aan de christelijke waarde die het beroepswerk en de gewone omstandigheden van iedere mens kunnen aannemen.

De werking van de heilige Geest heeft, naast de heiliging van de zielen, de constante hernieuwing van de Kerk als opzet, opdat zij op doelmatige wijze de opdracht kan verwezenlijken die Christus haar heeft toevertrouwd. In de recente geschiedenis van het kerkelijk leven heeft dit vernieuwingsproces een fundamenteel referentiepunt: het Tweede Vaticaans Concilie. Tijdens dit concilie heeft de Kerk, in vergadering bijeen in de personen van haar bisschoppen, zich opnieuw bezonnen over de kern van haar mysterie, om het Evangelie aan de wereld te kunnen verkondigen op zo'n manier dat het op doorslaggevende wijze invloed kan hebben op het leven van de mensen, op de verschillende culturen en volkeren.

Het werk van het concilie en de documenten die daaruit zijn voortgekomen, hebben als gemeenschappelijk karakteristiek dat zij het volle bewustzijn weerspiegelen van de verlossing die door Christus is bewerkstelligd en verkregen. Hieruit komt ook de oproep tot missionaire geest voort die in de teksten van de oecumenische vergadering en vervolgens in het leergezag wordt benadrukt: deze missionaire geest waaraan ik onlangs in de encycliek *Veritatis Splendor* refereerde.

3. Het diepe bewustzijn waarmee de huidige Kerk opmerkt dat zij ten dienste staat van een verlossing die alle dimensies van het menselijk bestaan aangaat, is onder de leiding van de heilige Geest voorbereid met een geleidelijke intellectuele en geestelijke vooruitgang. De boodschap van de zalige Josemaría, waaraan u de dagen van uw

Paus Johannes Paulus II tussen de deelnemers tijdens de slotbijeenkomst van het theologisch symposium.

congres heeft gewijd, vormt een van de meest betekenisvolle charismatische impulsen in deze richting, een impuls die juist uitgaat van een bijzonder bewustzijn, van de universele uitstralingskracht die de genade van de Verlosser bezit. In een van zijn homilieën merkt de stichter van het Opus Dei op: "Er is niets dat aan de zorg van Christus vreemd is. Als wij, werkelijk theologisch denken, (...) dan kunnen wij niet beweren dat er uitsluitend profane werkelijkheden zijn (om het even: goed en edel of ook maar indifferent) nadat eenmaal het Woord Gods onder de mensen vertoefd, honger en dorst gevoeld en met zijn handen gewerkt heeft... nadat Het vriendschap en gehoorzaamheid, lijden en dood heeft meegemaakt", (*Als Christus nu langs komt*, nr. 112).

Op grond van deze diepe overtuiging nodigde de zalige Josemaría mannen en vrouwen, afkomstig van de meest verschillende sociale milieus, uit zich te heiligen en mee te werken aan de heiliging van de anderen, zich heiligend in het dagelijks leven. In zijn priesterlijk werk zag hij in volle diepte de waarde van elke ziel en de kracht die het Evangelie bezit om de gewetens te verlichten en een serieuze en daadwerkelijke christelijke betrokkenheid op te wekken in de bescherming van iedere menselijke persoon en diens waardigheid. De zalige schreef in *De Weg*: "...deze wereldcrises zijn evenzovele vragen naar heiligen. God wenst een handvol van "Zijn" mensen in iedere menselijke activiteit. En dan ...*pax Christi in regno Christi*, de vrede van Christus in het rijk van Christus" (*De Weg*, nr. 301).

4. Wat een kracht heeft deze leer bij de moeilijke maar aantrekkelijke taak van de nieuwe evangelisatie waartoe de hele Kerk geroepen is! In uw congres heeft u de gelegenheid gehad na te denken over verschillende aspecten van deze leer. Ik nodig u uit om deze taak voort te zetten, omdat Josemaría Escrivá de Balaguer, zoals andere grote figuren uit de hedendaagse geschiedenis van de Kerk, een bron van inspiratie kan zijn, ook voor het theologisch denken. Het theologisch onderzoek dat een noodzakelijke functie heeft in de relaties tussen geloof en cultuur, gaat vooruit en verrijkt zich door naar de bron van de evangeliën te gaan, aangemoedigd door de ervaring van grote getuigen van het christendom, onder wie zich zonder twijfel de zalige Josemaría bevindt.

Aan de andere kant kunnen we niet vergeten dat het belang van de persoon van de zalige Josemaría Escrivá niet alleen afgeleid wordt van zijn boodschap, maar ook van de apostolische realiteit waaraan hij het leven geschonken heeft. In de 65 jaar die sinds de stichting verlopen zijn, heeft de Prelatuur van het Opus Dei, een onverbreekelijke eenheid van priesters en leken, bijgedragen tot het laten weerklinken van de verlossende oproep van Christus in vele milieus. Als herder van de universele Kerk bereiken mij de echo's van dit apostolaat, waarin ik alle leden van de Prelatuur van het Opus Dei aanmoedig te volharden in een trouwe voortzetting van de geest van dienstbaarheid aan de Kerk, die altijd het leven van de Stichter bezielde.

Met deze gevoelens smeed ik over u allen een overvloed aan goddelijke gaven af en daarom geef ik van harte mijn zegen aan u en aan allen die zich inspireren in de leer en het voorbeeld van de zalige Josemaría Escrivá de Balaguer.

Mgr. Alvaro del Portillo begroet de heilige Vader tijdens de audiëntie in de Sala Clementina.

TEKSTEN VAN DE ZALIGE JOSEMARÍA ESCRIVÁ

Vele grote dingen hangen af van de priester: wij hebben God, wij brengen God, wij geven God (...). Denk hieraan, aan deze vergoddelijking van zelfs ons lichaam; aan de tong waardoor God hier gebracht wordt; aan de handen die Hem aanraken, aan het vermogen wonderen te doen wanneer wij de genade bedienen. Niets zijn de grootheden van deze wereld waard in vergelijking met wat God aan de priester heeft toevertrouwd. Zie het, mijn kinderen, in het licht van het geloof: *zalig zijt gij, Simon, zoon van Jona, want niet vlees en bloed hebben u dit geopenbaard, maar mijn Vader die in de hemel is (Mt 16,17)*.

Het priesterschap is het grootste wat er bestaat. We hoeven slechts te denken aan wat voor wonder het is om Jezus iedere dag op aarde te laten komen. Onze hemelse Moeder – hoeveel moeten we van haar houden: meer dan zij alleen God! – liet in een keer de Heer neerdalen: *fiat mihi secundum verbum tuum! (mij geschiede naar uw woord) (Lc 1,38) (Brief 8-8-1956, nr. 17)*.

Sommige mensen blijven zoeken naar wat zij noemen de identiteit van de priester (...). Waarin bestaat de identiteit van de priester? In die van Christus. Alle christenen moeten en kunnen niet alleen alter Christus worden, een andere Christus, maar ook *ipse Christus*, Christus zelf. En in de priester gebeurt dat rechtstreeks, in sacramentele vorm (...).

Door het sacrament van het priesterschap is de priester werkelijk in staat aan onze Heer zijn stem, zijn handen, zijn hele zijn te lenen. Het is Jezus Christus die in de heilige Mis met de woorden van de consecratie de substantie van brood en wijn verandert in zijn Lichaam, zijn Ziel, zijn Bloed en zijn Godheid.

Dat is de basis van de onvergelykelijke waardigheid van de priester. Het is een geleende grootheid, die niet strijdig is met mijn geringheid. Ik vraag God onze Vader ons, alle priesters, de genade te willen verlenen heilige dingen op heilige wijze te doen, om de wonderen van de grootheid van God te weerspiegelen in ons leven (Homilie *Priester voor eeuwig*, gehouden op 13 april 1973, uit: “De liefde tot de Kerk”, nr. 39).

De Kerk heeft nu en altijd priesters nodig. Bid er alle dagen voor tot de heilige Drieëenheid op voorspraak van Maria.

En bid dat ze blij, werkzaam en doelgericht zijn; dat ze goed voorbereid zijn; en dat zij zich graag opofferen voor hun broeders, zonder zich slachtoffers te voelen (*De Smidse*, nr. 910).

Een priester die op deze wijze de heilige Mis beleeft – aanbidden, boete doen, smeken, dank brengen, zich vereenzelvigen met Christus – en die de anderen leert van het Misoffer het middelpunt en de wortel van hun leven te maken, zal werkelijk de onvergelykelijke grootheid van zijn roeping uitdragen, dat merkteken waarmee hij gewaarmerkt is en dat hij tot in eeuwigheid niet kwijt zal raken (Homilie *Priester voor eeuwig*, uit: “De liefde tot de Kerk”, nr. 49).

De wijding van de drie eerste priesters van het Opus Dei

Toen we ons aan het voorbereiden waren om met mgr. Alvaro del Portillo, prelaat van het Opus Dei, zijn vijftigjarig priesterjubileum te vieren, heeft God hem tot zich willen roepen. Bij de pijn om dit onverwachte heengaan vinden we troost in de overtuiging dat onze zeer geliefde prelaat dit jubileum in de hemel zal vieren, samen met de zalige Josemaría en met don José María Hernández de Garnica en don José Luis Múzquiz. Deze drie – mgr. del Portillo, don José María en don José Luis – zijn de eerste leden van het Opus Dei die de priesterwijding ontvingen. Deze vond plaats op 25 juni 1944.

Hun leven werd gekenmerkt door een volledige overgave in de dienst aan God en de mensen, door de edelmoedige vervulling

van de christelijke eisen zoals die voor iedere gedoopte gelden en van het priesterlijk dienstwerk. De goddelijke voorzienigheid heeft gewild dat deze vervulling voor mgr. Alvaro del Portillo zijn hoogtepunt bereikte in Jerusalem. Enkele uren voordat hij op 23 maart 1994 in Rome overleed, vierde hij met grote ingetogenheid de heilige Mis in de kerk van het Cenakel. God wilde hem de vreugde verschaffen om, voor de laatste keer, het Kruisoffer te hernieuwen op de plaats waar Christus het sacrament van de Eucharistie instelde, waar Hij zijn apostelen de macht gaf om Zijn Lichaam en Zijn Bloed te consacreren en waar op Pinksteren de heilige Geest werd uitgestort over de jonge Kerk.

De drie eerste priesters van het Opus Dei met mgr. Eijo y Garay, bisschop van Madrid, tijdens de wijding op 25 juni 1944.

De stichter ondervond altijd de grootste steun van deze bijzonder trouwe zoon, die als een instrument was dat zich volledig in dienst wist te stellen van de plannen van God. Al vanaf de eerste jaren van het Opus Dei begreep de zalige Josemaría dat de priesters, die zich zouden gaan toeleggen op de pastorale zorg voor de leden van het Werk, moesten voortkomen uit de leken die zelf lid waren. Jaren later schreef hij aan zijn kinderen: **We hadden priesters nodig die onze spiritualiteit en de manier waarop we apostolaat doen goed zouden kennen; die een grote liefde zouden hebben voor de aard van jullie roeping als leken en voor jullie inzet voor de zielen; we hadden priesters nodig die zich gevoed zouden hebben met de geest die God ons gegeven heeft; priesters die hun vorming hadden ontvangen in het Opus Dei** (1).

De dringende noodzaak om over priesters te beschikken zette hem ertoe aan om gedurende lange tijd veel te bidden, met een groot geloof in de voorzienigheid van God. Na verloop van jaren kon hij terecht zeggen: **Ik heb jarenlang met vertrouwen en bezieling gebeden voor jullie broers die priester gewijd zouden worden; ook voor degenen die hen later zouden volgen. Ik**

heb zoveel gebeden dat ik kan zeggen dat alle priesters van het Opus Dei kinderen zijn van mijn gebed (2).

Toen de Spaanse Burgeroorlog was afgelopen zocht de zalige Josemaría nog steeds naar de juridische oplossing die de priesterwijding van leden van het Opus Dei mogelijk moest maken. Toch begon hij reeds op meer directe wijze zijn zonen Álvaro, José María en José Luis op de wijding voor te bereiden. Ze waren alle drie ingenieur en hadden een zeer goede baan. Natuurlijk had hij hun al eerder gevraagd of ze in alle vrijheid bereid waren om priester te worden.

Voor hun theologiestudie zocht hij de beste docenten; onder hen waren enkele professoren van Romeinse Pauselijke Athene die in Spanje verrast werden door het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog en zich gedwongen zagen te blijven. Sommigen van hen werden later bisschop gewijd.

De stichter wilde zelf de lessen liturgie en pastoraal geven. Hij drukte hen op het hart liefde en respect te hebben voor de liturgische voorschriften en hij leerde hun deze met grote eerbied in acht te nemen. Ook gaf de Vader hun met duidelijke en wijze adviezen zijn buitengewoon rijke pastorale ervaring door, die hij verworven had op

seminaries en universiteiten, in plattelands- en stadsparochies, in charitatieve en apostolische instellingen, met mensen van alle leeftijden en beroepen, praktizerend of niet.

Tijdens hun studie bleven ze hun beroep uitoefenen. Ze hadden een inkomen nodig om van te leven en er werd ook op gerekend om het apostolaat van het Opus Dei vooruit te brengen. Tegelijkertijd hielpen ze de stichter bij de uitbreiding van het apostolaat. De eerste examina deden ze in juni 1942 op het seminarie van Madrid.

Over hun vorderingen in de kerkelijke studies schreef de voormalige aartsbisschop van Valencia, Mgr. José María García Lahiguera, toentertijd geestelijk leidsman van het seminarie van Madrid: **Ondanks het vele werk dat deze jongens hadden, boekten ze buitengewone resultaten; de docenten waren vol bewondering over hun vorderingen, maar mij verbaasde dit niet, het niveau van hun loopbaan in aanmerking genomen en hun inzet voor de studie, die met een onvermoeibare ijver door de Vader ondersteund werd** (3).

Hun studie was al in een vergevorderd stadium, maar de stichter had nog geen oplossing gevonden voor het juridisch probleem, waardoor de wijding van deze zonen mogelijk zou worden, terwijl ze geïncardineerd zouden blijven in dienst van het Opus Dei. Het licht van God kwam op 14 februari 1943. De zalige Josemaría herinnert het zich als volgt: **de Heer die zich wilde bedienen van de ezel van Bileam heeft ook jullie Vader als instrument willen gebruiken. Op 14 februari 1943 begon ik de Mis te lezen, terwijl ik**

de juridische oplossing zocht om priesters in het Werk te kunnen opnemen. Ik was al lange tijd bezig om tot een oplossing te komen, maar zonder resultaat. En op die dag, intra missam, na de Communie, wilde de Heer de oplossing geven: het Priester-genootschap van het Heilig Kruis. Hij gaf me zelfs het zegel: de omtrek van de wereld, met daarin het kruis. Het gebeurde in Madrid in een huis van jullie zussen, in de Jorge Manriquestraat (4). Na het voorbereiden van de nodige documentatie vertrok don Alvaro in mei 1943 naar Rome om het noodzakelijke nihil obstat bij de Heilige Stoel aan te vragen. Dit werd verleend op 11 oktober, de dag waarop destijds het feest van het goddelijk Moederschap van Maria gevierd werd. De oprichting van het Priester-genootschap van het Heilig Kruis had plaats op 8 december, hoogfeest van de Onbevleete Ontvangenis van Maria, dank zij de inzet van Mgr. Leopoldo Eijo y Garay, bisschop van Madrid-Alcalá.

De stichter van het Opus Dei met de bisschop van Madrid en zijn drie eerste priesterzonen van het Werk, op 25 juni 1944.

Mgr. Alvaro del Portillo, net priester gewijd, geeft de zegen aan de zalige Josemaría Escrivá de Balaguer, 26 juni 1944.

De drie kandidaten haalden de examens en het einde van hun studie naderde. Op 20 mei ontvingen ze de tonsuur en kort daarna de lagere wijdingen. Op zondag 28 mei werden ze subdiaken gewijd door de bisschop van Pamplona en op 3 juni ontvingen ze de diakenwijding uit handen van don Casimiro Morcillo, hulpbisschop van het dioceses Madrid.

In de dagen die aan de priesterwijding voorafgingen ontving de zalige Josemaría de reacties van de Spaanse bisschoppen aan wie hij voor de toekomstige priesters toestemming gevraagd had om in hun bisdom priesterlijk werk te verrichten. Allen gingen graag in op het verzoek van de Vader die zich aangemoedigd voelde door de liefde van de kerkelijke hiërarchie ⁽⁵⁾.

Zondag, 25 juni 1944, was een grote feestdag. Naar verwachting was de kapel van het bisschoppelijk paleis te klein voor alle aanwezigen. Na de heilige Mis ging men naar de sacristie om, vaak met grote ontroering,

Rome, 6 januari 1991. De bisschopswijding van mgr. Alvaro del Portillo.

de handen te kussen van de pas gewijde priesters.

Intussen had de stichter op hetzelfde tijdstip de heilige Mis opgedragen in de kapel van het centrum van het Opus Dei in de Diego de Leónstraat, waarbij hij geholpen werd door José María Albareda.

Daarna, tijdens de lunch in Diego de León, maakte don Leopoldo gebruik van een paar minuten dat de zalige Josemaría er niet was om de aanwezigen te zeggen hoe blij hij was deze eerste priesters van het Opus Dei te hebben mogen wijden. Vervolgens sprak hij over de stichter en over de specifieke opdracht die deze van God had ontvangen om het Werk te leiden: *Jullie moeten goed voor de Vader zorgen, hij heeft dat nodig, en wij, wij hebben hem nodig.* Hij sprak verder over de last die drukte op de schouders van de stichter, over zijn gezondheid die verzwakt werd door zijn vele werk en doordat hij veel moest lijden: *Een bewijs van zijn vermoeidheid – zei hij als grap waarbij zijn stem van intonatie veranderde – is dat hij vanochtend niet naar de wijding durfde te komen uit angst dat hij zich niet zou kunnen beheersen en dat we hem zouden zien huilen als een oude opa (...)* Het zou echter ook kunnen – ging de bisschop op ernstige wijze verder – dat hij iets heeft willen opdragen dat hem zeer na aan het hart ligt: omdat ik er zoveel van zal genieten, ga ik niet. ⁽⁶⁾

's Middags gingen allen naar de kapel om te bidden, waarbij ze luisterden naar de woorden van de zalige Josemaría, die hen sprak over de noodzaak heel hun christelijk leven te baseren op het gebed, het offer en de nederigheid: **Als de jongsten van degenen die nu hier zijn, grijs zijn – of kaal, zoals sommigen van de aanwezigen – en ik, omdat dat nu eenmaal zo gaat hier op aarde, er al lang niet meer ben, zullen ze jullie vragen: en wat heeft de Vader jullie gezegd op de dag van de wijding van de eerste drie priesters? Dan zullen jullie antwoorden: hij zei ons dat jullie mensen moe-**

Werken van de zalige Josemaría Escrivá

Hiernaast zijn de eerste zes werken van Josemaría Escrivá te zien, die in de Nederlandse taal werden uitgegeven. Zie voor een korte inhouds-beschrijving hieronder. Nieuw zijn de Nederlandstalige uitgaven van Amigos de Dios, «Vrienden van God» en Amar a la Iglesia, «De liefde tot de Kerk» (zie pagina II). Zijn geschriften zijn in vele talen uitgegeven en over alle werelddelen verspreid. De gezamenlijke oplage bedraagt reeds meer dan vijf miljoen exemplaren.

De Weg

«Mgr. Escrivá heeft iets geschreven, dat meer is dan een meesterwerk; hij heeft zijn inspiratie regelrecht uit zijn hart geput; de korte paragrafen, die samen *De Weg* vormen, gaan ook regelrecht naar het hart van de lezer (...)» (*L'Osservatore Romano* 24-3-1950). Het boek beleefde zijn eerste uitgave in 1934 onder de titel *Consideraciones Espirituales* (Geestelijke Beschouwingen). Sindsdien zijn meer dan 3.9 miljoen exemplaren in 41 talen gedrukt. [3de Ned. editie, 1989; 344 pagina's; 12x17 cm]

De Voor

Postuum werk. «Zoals *De Weg* (...) is *De Voor* vrucht van het innerlijk leven van Mgr. Escrivá en van zijn ervaring als zielenherder.» (uit het voorwoord door Mgr. del Portillo, de huidige prelaat van het Opus Dei). Tot heden in 11 talen verschenen. [2^e Nederlandstalige editie, 1990; 372 pagina's]

De Kruisweg

De auteur heeft uit de overweging van de taferelen van de kruisweg beschouwingen op schrift gesteld, die de lezer volledig bij het lijdensdrama betrekken; ze leren hem die gebeurtenissen beleven als een 'aanwezige meer', zodat hij geraakt wordt door het leven en de leer van Christus. Inmiddels verschenen in 13 talen. [1ste Nederlandstalige editie, 1991; 125 pagina's; 13x20 cm]

De Heilige Rozenkrans

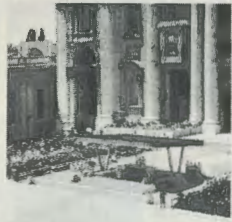
Een boek met beschouwingen over elk van de vijftien geheimen van het leven van Christus en zijn Moeder, zoals men die overweegt bij het bidden van de Rozenkrans. De eerste editie dateert uit 1934, sindsdien is het in 19 talen verschenen. [1ste Nederlandstalige editie, 1990; 62 pagina's; 12x17 cm]

Als Christus nu langs komt

Het boek bevat achttien homilieën over de belangrijkste liturgische tijden en feesten; met theologische diepgang, maar ook duidelijk, eenvoudig en gericht op de praktijk van het christelijk leven. Inleiding door Mgr. del Portillo. Tot nu toe in 12 talen verschenen. [1ste Nederlandstalige editie, 1978; 407 pagina's; 11x18 cm]

Gesprekken met Mgr. Escrivá

Mgr. Escrivá antwoordt schriftelijk op vragen die hem gesteld werden, voor tijdschriften van verschillende landen. Daarbij besteedt hij veel aandacht aan vragen als: "de taak van de leek in Kerk en maatschappij" en "de vrouw in de wereld van vandaag". Sinds 1968 is het boek in 8 talen gepubliceerd. [1ste Nederlandstalige editie, 1990; 254 pagina's; 14x20 cm]

De zalige
JOSEMARÍA ESCRIVÁ
Stichter van het Opus Dei

Over het Informatiebulletin van de zalige Josemaría Escrivá

AAN DE LEZERS

Om de informatiebulletins regelmatig en correct geadresseerd in uw brievenbus te laten bezorgen is een 'up-to-date' verzendlijst van groot belang. Daarom verzoeken wij om uw medewerking door, waar van toepassing, onderstaande hokjes aan te kruisen.

- ik zou graag mijn/ons adres willen laten verbeteren zoals hieronder vermeld.
- ik/wij wensen met onderstaand adres op de verzendlijst te worden geplaatst.

Hierbij mijn/onze volledige adresgegevens:

(s.v.p. met blokletters invullen)

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Titel	Voorletter(s)	Naam
<input type="text"/>		<input type="text"/>
Straatnaam		Nummer
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Postcode	Plaats	

- zend mij/ons nog exemplaren om aan vrienden en kennissen te geven.
- ik verzoek een proefexemplaar te zenden aan onderstaande adressen.

- Titel/Voorletter(s)/Naam :
Straat en Huisnummer :
Postcode en Plaats :
- Titel/Voorletter(s)/Naam :
Straat en Huisnummer :
Postcode en Plaats :
- Titel/Voorletter(s)/Naam :
Straat en Huisnummer :
Postcode en Plaats :

- Plaatsgebrek? Zendt ons dan met deze bon een aanvullend lijstje mee. Hartelijk dank!

Deze bon opsturen naar:
(s.v.p. in gefrankeerde enveloppe)

Stichting DE BOOG - Herenstraat 41, 3512 KB UTRECHT

- IV -

ten zijn van gebed, mensen van gebed en mensen van gebed (7).

Daarna sprak hij hen over de volharding en over het Kruis. Hij kondigde aan dat een aantal leden van het Werk al op korte termijn naar verre landen zou vertrekken. Tenslotte zei hij dat hij een telegram ontvangen had uit Vaticaanstad waarin stond dat de heilige Vader de drie nieuwe priesters toestond in hun eerste Mis de pauselijke zegen, waaraan verbonden een volle aflat, te geven aan alle aanwezigen. Aansluitend was er Plechtig Lof waarbij het *Te Deum* gezongen werd.

Zo verliep de eerste wijding van priesters van het Opus Dei, waarop er vele andere volgden, in steeds grotere groepen. Toen de stichter stierf waren er al bijna duizend priesters, allen kinderen van zijn gebed, van zijn versterving en zijn zorgen als goede

herder. Deze priesters en allen die gewijd werden in de jaren dat mgr. Alvaro del Portillo de prelaat van het Opus Dei was, kunnen rekenen op een bijzondere voorpraak van de zalige Josemaría en zijn zoon Alvaro opdat ze – zoals zij wilden – geleerd, sportief, blij, honderd procent priester, onvermoeibare dienaren in dienst van de heilige Kerk en de zielen zouden zijn.

(1) Brief 14-II-1944, n.10.

(2) Brief 8-VII-1956, n.5.

(3) *Testimonios sobre el Fundador del Opus Dei*, (Getuigenissen over de Stichter van het Opus Dei) n. 1, José María García Lahiguera, Ed. Palabra, Madrid 1991, p. 34.

(4) Bijeenkomst op 9-VII-1967: Cfr. Algemeen Archief van de Postulator, RHF, D-20182, 144.

(5) Cfr. Algemeen Archief van de Postulator, SE, D-660.

(6) Verslag van mgr. Adolfo Rodríguez Vidal (25 VI-1944), in Algemeen Archief van de Postulator, D-660.

(7) Zie noot 6.

Jerusalem, 22 maart 1994. Mgr. del Portillo viert zijn laatste Mis in de kerk van het Cenakel.

Onder zijn geestelijke impuls

CONFERENTIEOORD ZONNEWENDE

Moergestel (Nederland)

Op enkele kilometers afstand van Tilburg, aan de rand van Moergestel, bevindt zich Zonnewende. Een oprijlaan van 50 meter, geflankeerd door hoge beuken en lage rododendronstruiken leidt naar deze villa van rode baksteen die in de strakke lijnen van de jaren twintig gebouwd is. Conferentieoord Zonnewende was oorspronkelijk de woning van een fabrikant en zijn gezin. Hoewel het nu ruimte voor ongeveer vijftig mensen biedt, houdt het huis nog de intieme en warme sfeer die gasten zich gauw op hun gemak doet voelen.

Sinds 1986 organiseert de Prelatuur van het Opus Dei in dit centrum activiteiten met een godsdienstige inhoud. Maar niet alleen dat. Geloof, familie, studie en beroep, waarden en normen, filosofie en ethiek, wetenschap en cultuur zijn allemaal

Het rondom liggende park biedt de mogelijkheid om in de natuur alles te laten bezinken en nieuwe inspiratie te zoeken.

trefwoorden waarin alles wat hier gebeurt zou kunnen worden ingedeeld.

Centra zoals Zonnewende zijn op initiatief van de zalige Josémaría Escrivá overal op de wereld opgericht. Hij spoorde zijn kinderen altijd aan vindingrijk te zijn in het starten van activiteiten en daarbij vooral aan de behoeften van tijd en land tegemoet te komen. Telkens opnieuw blijken dergelijke centra, waar de verrijking en vervolmaking van de mens centraal staan, een grote dienst te bewijzen.

De toepassing van de evangelische boodschap die Mgr. Escrivá verspreidde, die van de universele roeping tot heiligheid, vereist allereerst gebed en de ontwikkeling van het gebedsleven vraagt om bezinning, tenminste op bepaalde momenten van de dag. Om dit te bevorderen is het raadzaam daar jaarlijks in alle rust een paar dagen bijzondere aandacht aan te geven.

“God roept ieder individueel tot de heiligheid en vraagt van iedereen liefde: jongeren en grijsaards, alleenstaanden en

gehuwden, gezonden en zieken, ontwikkelden en onwetenden, waar ze ook maar werken, waar ze ook maar wonen. Er is maar één manier om te groeien in trouwheid en vertrouwen jegens God: met Hem omgaan in het gebed, met Hem spreken, Hem – van hart tot hart – onze genegenheid tonen”. Deze woorden van de zalige Josemaría in *Vrienden van God* (nr. 294) belichten de band die hij legt tussen gebed en heiliging.

Zonnewende biedt een rijk geschaafd programma. Sommige activiteiten leggen het accent op kennisoverdracht. Andere zijn vooral gericht op vorming. Ook persoonlijke bezinning neemt een belangrijke plaats in. De meeste activiteiten worden georganiseerd voor homogene groepen, bij voorbeeld voor priesters, voor vrouwen of mannen, studenten, jonge beroepsmensen.

Bezinningsdagen volgen in Zonnewende betekent dat de meditatie en inleidingen waarnaar men gezamenlijk luistert op persoonlijk wijze verwerkt worden. De be-

trachte stilte schept de nodige sfeer om in dialoog met de Heer te treden en klaarheid en kracht te krijgen voor het christelijk leven van alledag. Tijdens deze dagen staan de beschouwing van het leven en de leer van Jezus en de toepassing ervan op het eigen leven centraal. Zeer treffend drukken de woorden van Mgr. Escrivá in *De Weg* (nr. 382) dit doel uit: “Tegen ik je dat “Leven van Jezus” schonk, schreef ik daarin deze opdracht: “Zoek Christus. Vind Christus. Bemid Christus”. – Het zijn drie duidelijk te onderscheiden etappes. Heb je op zijn minst geprobeerd de eerste in praktijk te brengen?”

Er is gelegenheid in de kapel, waar dagelijks de Eucharistie wordt gevierd, in stilte te mediteren of te lezen, een gesprek te hebben met de priester, te biechten en klassieke geestelijke boeken van de bibliotheek te raadplegen. Het bijbehorende park, dat ruimte en rust ademt, biedt de mogelijkheid om in de natuur alles te laten bezinken en nieuwe inspiratie te zoeken.

In Zonnewende worden allerlei culturele activiteiten georganiseerd. Hier wordt aan jonge musici de kans geboden hun kwaliteiten te tonen.

Een aandachtig gehoor tijdens een van de vele lezingen en studiedagen in het conferentieoord te Moergestel.

Een andere activiteit zijn de studiedagen over actuele aspecten van het geloof voor mensen die zich op het katholicisme willen oriënteren. Ook zijn er cursussen die meer bedoeld zijn om met andere deelnemers van gedachten te wisselen. Voorbeelden hiervan zijn dagen voor en over het gezin, met programma's voor ouders en kinderen; seminars over beroepsethiek; themabijeenkomsten.

Hoe deze laatstgenoemde activiteiten in de boodschap van de zalige Josemaría passen valt uit het volgende citaat uit *Als Christus nu langs komt* (nr. 10) af te leiden: "De christen moet naar kennis dorsten. Of het om de behandeling van de meest abstracte wetenschappen gaat of om technische vaardigheid: alles kan en moet naar God leiden. Want er is geen menselijke taak die niet geheiligd kan worden, die niet motief kan zijn om zich persoonlijk te heiligen en gelegenheid om met God samen te werken tot de heiliging van allen die ons omringen".

Een van de meest bezochte dagen was het symposium over *Veritatis Splendor*, georganiseerd door "Platform over de waardigheid van de mens", waar hoofdspreker Kardinaal Simonis was. In de nog korte geschiedenis van Zonnewende hebben al vele honderden mensen aan de activiteiten van het conferentieoord deelgenomen. Jaarlijks biedt de kalender een non-stop aan cursussen, studiedagen, bezinningen etc...

De naam Zonnewende – reeds gegeven door de eerste eigenaar – duidt op de twee momenten waarop de zon als het ware een halte in zijn elliptische baan maakt. Eveneens, in overdrachtelijke zin, doet het conferentieoord dat ook: een gelegenheid aan jong en oud bieden om een moment stil te staan in een wereld die altijd haast heeft; tijd nemen om met God te spreken en om na te denken over de inhoud van het eigen leven, over normen en waarden, over geloof, gezin, beroep en sociale relaties.

Men schrijft ons...

EEN ZANDKORRELTJE VOOR HET PROCES VAN HEILIGVERKLARING

Al enige tijd wilde ik u berichten over de genade die ik heb ontvangen door middel van de zalige Josemaría Escrivá.

Een aantal jaren geleden moest ik een zware operatie ondergaan aan het galkanaal. Na een verblijf van meerdere weken in het ziekenhuis sloot het kanaal dat met de darm in verbinding staat zich nog steeds niet met de opening die gemaakt was voor het wegvloeien van de gal, met als gevolg dat die naar buiten liep. Wanhopig begon ik een novene tot de zalige Josemaría Escrivá en op de laatste dag van de novene voelde ik 's nachts drie grote rillingen door me heengaan, van mijn hoofd tot de voeten. Op dat moment was ik er zeker van dat ik genezen was. Dit werd de volgende dag door de chirurg bevestigd.

Na deze genezing heb ik de zalige Josemaría bij verschillende gelegenheden om zijn hulp gevraagd, zowel voor geestelijke aangelegenheden als voor mijn gezondheid. Hij heeft altijd voor me gezorgd en me geholpen. Ik voel duidelijk dat deze hulp van boven kwam.

Ik ben nu opgelucht, want ik wilde er haast mee maken dit zandkorreltje aan te dragen voor het proces van heiligverklaring van de zalige Josemaría. Stuur u me alstublieft wat prentjes om ze onder mijn kennissen te verspreiden.

M.F., Parijs, 1993

DE NOVENE EINDIGDE OP 26 JUNI

Een vriendin van mij is docente aan de universiteit waar ik werk. Haar man is al een hele tijd alcoholist. Hij werd verschillende keren opgenomen, maar zonder positief resultaat. Ze zijn een paar jaren geleden gescheiden. Ze bad al geruime tijd tot de zalige Josemaría en hield een novene die op 26 juni zou aflopen. Precies op die dag verscheen haar man, volledig nuchter. Hij zei dat hij al een hele tijd niet meer gedronken had en dat hij terug wilde komen naar huis. Ze schrijft de veranderde houding toe aan de voorspraak van de zalige Josemaría.

M. de L.S.P. da S., Curitiba, Brazilië, 15-VII-1993

HET GEBED HEEFT GEHOLPEN

Mijn zus voelde zich helemaal niet goed en moest naar het ziekenhuis, omdat ze dachten dat ze iets aan het hart had. Dat bleek niet zo te zijn, maar ze was er wel slecht aan toe. Ze was helemaal in de put, ze zeggen wel eens in een gat gevallen, waar ze niet uit kon komen.

Er werd gesproken over psychiatrie, maar daar wilde mijn zus niets van weten. Dan maar therapie en medicijnen voor de rust.

Mijn andere zus ging voor haar bidden en ik bad tot de zalige Josemaría Escrivá dat ze spoedig mocht genezen.

Door de telefoon merkte ik dat het toen beter ging. De therapeut vertelde haar, dat ze met de dood had gespeeld.

Spoedig begon ze te genezen. Ze doet nu weer de huishouding en is weer de EHBO-cursus gaan volgen. Zelf zegt ze: het gebed heeft geholpen! Hierbij een gift voor het Opus Dei uit dankbaarheid voor de gebedsverhoring op voorspraak van de zalige Josemaría Escrivá.

X.X., Halfweg, 26-III-1994

VERMELDENSWAARD

Ik heb het Informatiebulletin weer van u mogen ontvangen, waarvoor ik heel erg blij ben. Ik heb voor twee kankerpatinten gebeden.

Een vrouw had maagkanker. In het ziekenhuis van Maastricht hebben ze de maag eruit genomen en een stuk dikke darm ervoor in de plaats gezet. We zijn ruim twee jaar dagelijks het gebed van de zalige Josemaría Escrivá aan het bidden. Ze is nu geheel genezen.

Verder hebben we gebeden voor een buurman die prostaatcancer had. Hij was deze week weer in het ziekenhuis en kreeg daar te horen dat hij helemaal genezen is.

Is dat niet vermeldenswaard? Ik dank dan ook de zalige Josemaría Escrivá voor de voorspraak bij Onze Lieve Heer voor de genezingen en ga door met hulp af te smeken voor verdere genezingen.

M. P., Maastricht, 9-VI-1994

MIJN GEBED WERD GEHOORD EN SNEL VERHOORD

Mijn jongste dochter kon na haar universitaire studies geen werk vinden in haar studie-discipline, en, mede doordat ze niet van de werklozensteun wilde profiteren, nam zij een baan aan op een kantoor bij een kleine firma als administratief assistente. Zij werd daar zeer slecht behandeld, en kwam vaak huilend aan de telefoon na de kantooruren; zij wist niet meer wat te doen, ook al doordat haar vele sollicitaties geen resultaat opleverden. Ze besloot ontslag te nemen, zelfs met de praktische zekerheid dat ze voor lange tijd geen werkloosheidsuitkering zou krijgen.

Vrij onverwacht diende zich een mogelijkheid aan om werk in haar studierichting te krijgen bij een firma waar ze eerder had gesolliciteerd, maar was afgewezen op onvoldoende kennis van de Franse taal. Deze sollicitatieprocedure was niet geheel doorzichtig, er was een andere kandidaat en de kennis van het Frans van mijn dochter, hoewel sterk verbeterd, vertoonde toch nog leemten.

Ondertussen werd de werksfeer bij haar firma almaar slechter, tot op het dramatische af.

Hoewel ik al reeds lang regelmatig tot de zalige Josemaría bad voor elk van mijn kinderen, begon ik nu speciaal tot hem te bidden in de laatste paar dagen voordat de beslissing moest vallen – om zijn voorspraak dat mijn dochter bij haar sollicitatie zou slagen.

Het werd een spannende laatste dag, en tot onze grote vreugde kwam zij met een getekend arbeidscontract 's avonds thuis. Ik ben ervan overtuigd dat mijn gebed is gehoord en snel verhoord.

(N.N., België)

HIJ IS GESLAAGD

Vorig academisch jaar had mijn zoon een "zeer" zware 2de zit. Alles wees erop dat het bijna niet haalbaar was. Ten einde raad riep ik de hulp in van de zalige priester Josemaría. Tot onze grote opluchting (en verbazing) was hij toch geslaagd.

Dit jaar moesten we weer rekening houden met een 2de zit. En weer nam ik mijn toevlucht tot de zalige priester Josemaría. Tot onze opluchting (en verbazing) werd onze zoon erdoor gedelibereerd ondanks dat hij slechts 58 % behaalde.

Ik moet bekennen dat mijn zoon een gemotiveerde hardwerkende student is. Maar examen is een kwestie van inzet en een kwestie van geluk. Mijn conclusie is dat mijn zoon zich heeft ingezet. Maar ik ben er erg van overtuigd dat de zalige Priester Josemaría zich over hem ontfermd heeft. Daarom vond ik het normaal dat ik U daarvan op de hoogte bracht.

(E.V.G., Itegem, België, 1994)

OP ZOEK NAAR EEN HEILIGE MIS

Tijdens ons korte vakantieverblijf in Praag zochten mijn vrouw en ik op zaterdagavond 25 juni 1994 een mogelijkheid om de Heilige Mis bij te wonen, omdat wij op zondag vanwege de vroege terugreis naar Nederland er geen gelegenheid toe zouden hebben.

De dag tevoren hadden wij ons reeds georiënteerd in een bepaald stadsdeel, "Kleine Zijde" genaamd, en een kerk gevonden waar we op de bewuste zaterdagavond omstreeks 19 u. de Heilige Mis hoopten bij te wonen. Toen we echter op het aangegeven tijdstip bij de kerk aankwamen, bleek dat we ons hadden vergist en daar geen Heilige Mis werd opgedragen. Zo begon onze zoektocht.

Op basis van een wijkplattegrond in onze reisgids bezochten we snel een aantal kerken, maar in geen enkele kerk bleek die avond een Heilige Mis te worden opgedragen, veelal werden concerten gehouden of was de deur gewoon op slot. Eén kerk hadden we nog niet gehad, en daar snelden we naar toe.

In de tussentijd begon ik vurig schietgebeden te bidden tot de Zalige Josemaría, opdat wij op zijn voorspraak die avond een Heilige Mis zouden kunnen bijwonen en aan onze zondagsplicht konden voldoen. Want ik herinnerde me eveneens dat op deze dag in Nederland op verscheidene plaatsen een Heilige Mis ter nagedachtenis aan de Zalige Josemaría werd opgedragen, waaraan ik graag had deelgenomen.

Kortom, we arriveerden bij de kerk van de Maagd Maria Victrix. Ook hier konden we op het info-bord niet ontdekken dat die avond een Heilige Mis werd opgedragen. Ten einde raad gingen we de kerk binnen om er nog even het Allerheiligste te begroeten en te bidden. Tot onze verbazing ontdekten we dat door veel bezoekers een klein beeldje werd vereerd boven het tabernakel van een groot en prachtig zijaltaar in het middenschip van de kerk. Het bleek het beeldje te zijn, voorstellende "Het Kindeke Jezus van Praag", beter bekend als "Bambino di Praga".

Ik besloot naar voren te gaan en neergeknield bij het Kindeke Jezus enkele minuten te mediteren. Ik liet Hem blijken hoezeer het me speet niet in staat te zijn dat weekend een Heilige Mis bij te wonen en Hem te aanbidden, en vroeg of Hij toch een wonder kon laten geschieden: dat wij alsnog in staat zouden zijn om deel te hebben aan Zijn offer om God te eren. Warempel, ik had mijn meditatie nog niet beëindigd of een daar aanwezige kloosterling kwam twee kaarsen op het altaar onder het genadebeeld neerzetten en even later bracht hij de kannetjes met water en wijn en installeerde de microfoon.

Enkele minuten later, omstreeks half acht, begon de Heilige Mis en geschiedde de door mij afgesmeekte gunst op voorspraak van de Zalige Josemaría, gewaardigd door Jezus. De Heilige Mis werd in het Italiaans gelezen, waarschijnlijk voor de aanwezige Italiaanse toeristen. Zo konden mijn vrouw en ik alsnog deelnemen aan de Heilige Mis, dankbaar, diep onder de indruk en blij dat we de moed niet hadden opgegeven.

J.G.M.P., Amersfoort, 30-VIII-1994

De originele stukken van deze brieven, met naam en adres van de afzenders, bevinden zich in het archief van de Postulatie voor het Heiligverklaringsproces.

Uitgegeven werken van Mgr Escrivá

De Weg

« Mgr Escrivá heeft iets geschreven, dat meer is dan een meesterwerk; hij heeft zijn inspiratie regelrecht uit zijn hart geput; de korte paragrafen, die samen *DE WEG* vormen gaan ook regelrecht naar het hart van de lezer (...). » (*L'Osservatore Romano* 24-3-1950). Het boek beleefde zijn eerste uitgaven in 1934 onder de titel *Consideraciones Espirituales* (Geestelijke Beschouwingen). Sindsdien is het aantal edities gestegen tot 285, in 41 talen, met een totale oplage van 3.919.178 exemplaren. Derde Nederlandstalige editie, 1989.

De Heilige Rozenkrans

Een boek met beschouwingen over elk van de vijftien mysteriën van het leven van Christus en zijn Moeder, zoals men die overweegt bij het bidden van de Rozenkrans. Ook van dit werk verscheen de eerste editie in 1934. Sindsdien zijn er 102 edities verschenen in 20 talen, met een oplage van 634.099 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1986.

Gesprekken met Mgr Escrivá

Mgr Escrivá antwoordt schriftelijk op vragen die hem gesteld werden, voor tijdschriften van verschillende landen. De eerste editie is van 1968. Tot heden zijn er 53 edities in 9 talen gepubliceerd, met een oplage van 328.490 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1990.

Als Christus nu langs komt

Het boek bevat 18 homilieën over de belangrijkste liturgische tijden en feesten, met theologische diepgang, maar ook duidelijk, eenvoudig en gericht op de praktijk van het christelijk leven. Inleiding van Mgr del Portillo, eerste Prelaat van het Opus Dei. De eerste editie is van maart 1973. Tot nu toe zijn er 72 edities in 12 talen verschenen, met in totaal 419.061 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1978.

Vrienden van God

Weer 18 homilieën zijn in dit boek verzameld, waarin de schrijver de christelijke deugden tot thema maakt van zijn vriendschappelijk gesprek met God. Het boek, dat evenals het hiervoor vermelde, in een heel persoonlijke en directe stijl geschreven is, verscheen in 1977. Er bestaan thans 52 edities in 9 talen, 316.331 exemplaren in totaal. Voorzien van een inleiding van Mgr del Portillo. Eerste Nederlandstalige editie, 1994.

La Abadesa de Las Huelgas

Diepgaande theologische en kerkrechtelijke studie over het buitengewone geval van de bijna bisschoppelijke jurisdictie die de Abdissen van het beroemde klooster van Las Huelgas bij Burgos bezat. De eerste editie is van 1944, de tweede van 1974, de derde van 1988.

De Kruisweg

Postuum werk van Mgr Escrivá, vrucht van zijn overweging van het lijden van de Heer. De eerste editie is in februari 1981 uitgekomen. Er verschenen 57 edities in 14 talen, met een totale oplage van 347.559 exemplaren. Tweede Nederlandstalige editie, 1991.

De Voor

Postuum werk. « Zoals *De Weg* (...) is *De Voor* vrucht van het innerlijk leven van Mgr Escrivá en van zijn ervaring als zielenherder » (uit het voorwoord van Mgr del Portillo). De eerste editie verscheen in oktober 1986. Tot heden zijn er 43 uitgaven in 11 talen verschenen, met een oplage van 344.794 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1990.

Forja

Het laatste gepubliceerde postume werk, *Forja* (De Smidse), « is een vurig boek; lezing en meditatie ervan kan velen in de smidse van de goddelijke Liefde plaatsen en verlangen doen ontbranden naar heiligheid en apostolaat, want dat was de wens van Mgr Escrivá » (uit het voorwoord van Mgr del Portillo). De eerste editie verscheen in oktober 1987. Er zijn tot nu toe 30 edities in 10 talen uitgegeven, met een oplage van 332.951 exemplaren.

De Liefde voor de Kerk

Verzameling van drie homilieën over de bovennatuurlijke zending van de Kerk, het priesterschap en de trouw van de christen aan de Bruid van Christus. De 12 uitgaven in 7 talen zorgden voor 36.077 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1994.

Deze boeken zijn verkrijgbaar (ook in andere talen) via de boekhandel en bij:
Boekhandel OCEAAN voor België: Tervurenlaan 139, B-1150 Brussel (02/732.35.32).
Uitgever DE BOOG voor Nederland: Herenstraat 41-43, NL-3512 KB Utrecht.

GEBED

God, Gij hebt de zalige priester Josemaría rijkelijk begenadigd en hem uitgekozen als een getrouw instrument om het Opus Dei te stichten, dat een weg is ter heiliging in het beroep en in de dagelijkse plichten van de christen. Geef dat ook ik U in alle omstandigheden van mijn leven moge liefhebben en met vreugde en eenvoud ten dienste moge staan van de Kerk, de Paus en de zielen om de wereld het licht van het geloof en van de liefde te schenken. Gewaardig U ons de heiligverklaring van de zalige Josemaría te schenken en verleen mij op zijn voorspraak de gunst die ik U vraag... (eigen intentie). Amen.

Onze Vader, Wees Gegroet. Eer aan de Vader.

MEDEDELINGEN

Wij zijn dankbaar voor de vele brieven die wij hebben ontvangen. Ze zijn een getuigenis van de devotie tot de zalige Josemaría Escrivá, op wiens voorspraak steeds meer mensen over de hele wereld zich in hun gebed tot God richten. Wegens plaatsgebrek kunnen wij hier slechts uittreksels uit enkele brieven geven, die belangrijke maar ook eenvoudige gebeurtenissen vertellen.

Wij uiten eveneens onze dankbaarheid – gezien de onmogelijkheid om het aan ieder persoonlijk te doen – voor alle giften, die ertoe bijdragen de kosten van uitgave en verspreiding van dit *Informatiebulletin* te dekken en de apostolische activiteiten te ondersteunen die uit de liefde van de zalige Escrivá voor de mensen ontsproten zijn.

Dit *Informatiebulletin* wordt gratis verspreid. Wie aan bovengenoemde doelen zou willen bijdragen, kan een gift overmaken op:

- voor België: bankrekening 438-8079001-82 ten name van Informatiebulletin, Florida-laan 112, B-1180 Brussel.
- voor Nederland: Postbank 3740023 ten name van Hulpfonds Vice-Postulatie van het Opus Dei, Corellistraat 20, 1077 HD Amsterdam.

Wij zijn onze lezers en lezeressen erkentelijk wanneer zij ons namen en adressen van personen opgeven die mogelijk interesse hebben om dit *Informatiebulletin* voor eigen gebruik te ontvangen.